

підвищити довіру громадян до органів влади. Для цього необхідно продовжувати вдосконалювати законодавчу базу, розширювати практику електронного врядування, підвищувати рівень обізнаності громадян та посилювати співпрацю між державою, громадянським суспільством та міжнародними організаціями. Що в перспективі дозволить повністю ліквідувати корупцію як явище, в місцевому самоврядування.

Список використаних джерел

1. Голик, Ю. Ю. Підзвітність органів місцевого самоврядування в умовах децентралізації влади в Україні: теоретико-правові аспекти. Аналітично-порівняльне правознавство. 2023. С. 17–22.
2. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21 трав. 1997 р. № 280/97-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1997. № 24. Ст. 170.
3. Про службу в органах місцевого самоврядування: Закон України від 7 черв. 2001 р. № 2493-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 33. Ст. 175.
4. Про службу в органах місцевого самоврядування: Закон України від 2 трав. 2023 р. № 3077-IX. Відомості Верховної Ради України. 2023. № 31. Ст. 381.

Барабаш Сергій Миколайович

здобувач ступеня вищої освіти магістр
Вінницького державного педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського

СТРАТЕГІЯ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ ЯК СКЛАДОВА АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Корупція являє собою небезпечне соціальне явище, яке здійснює деструктивний вплив на соціально-економічний розвиток держави та призводить до руйнації морально-етичних засад суспільства, створюючи при цьому, недовіру населення до органів державної влади та їх інститутів. Проблема протидії корупції вимагає особливої та постійної уваги з боку держави і суспільства. Результативність протидії корупції залежить від продуманої, системної антикорупційної політики.

Під антикорупційною стратегією України слід розуміти нормативно-правовий акт, що включає в себе продуману програму дій, яка має бути спрямована на зниження темпів корупції в нашій державі через усунення причин і її умов, системного застосування, відповідних заходів публічних органів, а також напрямків розгортання освітніх програм чи пропаганди проти корупції. Ця програма визначає принципи, мету, завдання, пріоритети та механізми дій: антикорупційне законодавство і ефективне його

застосування державними органами; політична воля керівництва держави; підтримка антикорупційних заходів держави самим суспільством [1, с. 7].

Найголовнішими засадами антикорупційної стратегії мають бути: 1) верховенство права, законність, пріоритет прав людини і громадянина; 2) спрямованість антикорупційної політики та координація діяльності органів влади з її реалізації; 3) системний аналіз корупційних ризиків; 4) проведення антикорупційної експертизи нормативно-правових актів і їх проектів; 5) координація зусиль і забезпечення ефективної співпраці на центральному та регіональному рівнях між органам виконавчої влади, їх територіальними підрозділами, іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, об'єднаннями громадян з питань реалізації державної антикорупційної політики; 6) запровадження в національне законодавство передового досвіду інших країн світу, а також включення пропозицій міжнародних організацій з питань антикорупційної політики; 7) співпраця інститутів громадянського суспільства з органами влади в сфері формування чи реалізації державної антикорупційної політики; 8) гласність та інформованість суспільства про здійснення заходів по запобіганню та протидії корупції [2, с. 29].

Протидія корупції є довгостроковим процесом, що має на меті її знищення. Відбувається вжиття запобіжних заходів, що направлені на криміногенні фактори і знищення сприятливих корупції умов, так і притягнення винних до відповідальності. Дії по запобіганню корупції і боротьбі з нею мають доповнюватись заходами, що націлені на виховання населення в дусі зневаги до корупції, а також заходами, які спрямовані на отримання підтримки громадян в проведенні органами публічної влади антикорупційної програми. Всі компоненти Стратегії повинні бути скоординовані таким чином, щоб позитивний вплив одного з них доповнював інші і навпаки.

Стратегічною метою антикорупційної політики є боротьба з корупцією на всіх рівнях завдяки підвищенню прозорості діяльності державних служб, дотримання прав і свобод людини та громадянина, створення сприятливих умов для розвитку економіки, забезпечення європейських соціальних пріоритетів та добробуту населення, зниження рівня корупції в державі та усунення причин, які її створюють [3, с. 86].

Досягнення цієї мети можливе лише завдяки реалізації антикорупційної політики – передбачає поступове зниження рівня корупції в державі та налагодження роботи всієї системи заходів спрямованих на запобігання та протидії корупції в Україні. Пріоритетні завдання антикорупційної політики:

1. Потрібно продовжувати реформування державних інститутів і політичної системи у напрямку демократії та європейських цінностей, свободи слова, розвитку громадянського суспільства.

2. Досягнення безпеки суспільства від впливу корупції шляхом подолання як об'єктивних, так і штучних суперечностей в законодавстві,

побудові державного апарату на основі додержання конституційних гарантій прав і свобод людини і громадянина.

3. Запровадження антикорупційної освіти і інформованості.

4. Підвищення результативності системи державного управління та місцевого самоврядування.

5. Реформування інститутів правоохоронних органів з ціллю забезпечення їхньої готовності до виконання покладених на них завдань протидії корупції та організованій злочинності в Україні.

6. Інституційна реформа органів, які проводять дізнання, досудове слідство та кримінальне переслідування в справах про корупційні злочини [4, с. 386].

Таким чином, стратегія протидії корупції є важливим структурним елементом антикорупційної політики. У межах стратегічних напрямів антикорупційної політики розвивається антикорупційна тактика, яка передбачає розробку конкретних завдань і способів їх вирішення. Системне поєднання стратегічних напрямів протидії корупції є запорукою ефективності антикорупційної політики.

Список використаних джерел

1. Климчук О. В. Управління економічною системою України у воєнний період. Менеджмент в умовах війни. Збірник матеріалів круглого столу (м. Вінниця, 30 листопада 2022 року). Вінниця, 2023. С. 6–10.

2. Кравченко С. О. Підходи до розуміння антикорупційної політики в публічному управлінні. *Вчені зап. Тавр. нац. ун. ім. В. І. Вернадського*. Серія: Держ. упр. 2018. Т. 29 (68), № 2. С. 28-33.

3. Лазор О.Д., Лазор О.Я., Лазар І.Г. Основи державного управління та місцевого самоврядування: навч.-метод. посіб. Київ: Дакор, 2007. 312 с.

4. Нонік В. В. Методологічні особливості розробки та реалізації регіональної антикорупційної стратегії. *Публічне управління та регіональний розвиток*. Миколаїв : Вид-во ЧНУ ім. Петра Могили, 2018. Вип. 2. С. 385 – 407.